

ІВЛЮШКІН Павло В'ячеславович (22. 09. 1977, Дніпропетровськ, нині Дніпро) — хореограф, режисер, тренер, педагог. Заслужений діяч мистецтв України (2021). Майстер спорту зі спортивних танців на візках (2019). Суддя міжнародного класу. Гран-Прі всесвітнього конкурсу «Banirole-98» у Парижі. Триразовий чемпіон світу та дворазовий чемпіон Європи з танцювальних шоу (2005, 2011, 2016, 2017 — двічі; усі — Німеччина). Закінчив Дніпропетровське театральне училище (1996), школу сучасної хореографії «Dance Werk Plats» (Нідерланди, 1998), Санкт-Петербурзький гуманітарний університет (2006, відділення хореографії). Як хореограф і режисер-постановник співпрацював з театрами Одеси, Києва, Львова, Івано-Франківська, Харкова, низкою антреприз та естрадних колективів. Від 2007 — головний балетмейстер-постановник Одеського українського музично-драматичного театру імені В. Василька. Водночас викладає у Південно-українському педагогічному університеті (Одеса), є тренером національної збірної

команди України з танцювального мистецтва та паралімпійців-колясочників. Автор курсу зі створення техніки роботи з дітьми та дорослими з обмеженими фізичними можливостями. Був балетмейстером-постановником вистав: «Занадто одружений таксист» Р. Куні (2004, компанія «ПалеАрт», Одеса), «Кар'єра» за п'єсою «Кар'єра Артуро Уї, яку можна було спинити» Б. Брехта (Рим), «Дамський майстер» Ж. Фейдо (обидві — 2009), «Шинкарка» за п'єсою С. Кшишовського (2014), «Тіні забутих предків» В. Василька за мотивами однойменної повісті М. Коцюбинського (2015), «Останній день літа» за п'єсою «Полювання на качок» О. Вампілова (2016), «Турандот» за мотивами п'єси К. Гоцці (2017), «Одруження» за М. Гоголем (2018), «Підступність і кохання» Ф. Шіллера, «Прекрасний рогоносець» Ф. Кроммелінка (обидві — 2019), «Неаполітанські пристрасті» за творами Е. де Філіппо (2022; усі — Одеський український музично-драматичний театр імені В. Василька), «Ідіот» за Ф. Достоевським (2018), «Трамвай "Бажання"» Т. Вільямса (2020; обидва — Національний драматичний театр імені І. Франка, Київ), «Зойчина квартира» за М. Булгаковим (2019, Театр на Подолі, Київ) та ін.; а також фільмів «Тарас. Повернення» (2017, режисер О. Денисенко), «Тільки диво» (2018, режисер О. Каретник). Був режисером-постановником мюзиклів «Vlad. Історія кохання» (згодом «Дракула», 2017, Одеса—Київ), «Є місто, яке я бачу уві сні...» (2018, театр «Маски», Одеса), «Wednesday» (2023, компанія «ПалеАрт», також балетмейстер-постановник), музичної вистави «Приречені танцювати» за романом «Загнаних коней пристрілюють, чи не так?» Г. Маккоя (2021, Одеський український музично-драматичний театр імені В. Василька). Засновник Одеської школи танго та лабораторії танцю П. Івлюшкіна. Автор поетичної збірки «Інфракрасне серце» (О., 2019).

Л. І. Федченко

Бібліографічний опис:

Івлюшкін Павло В'ячеславович / Л. І. Федченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880561>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).